

Overweging 2017, 11-06, 1^e communie.

Welkom, op deze bijzondere zondag. Vooral voor jullie natuurlijk, Jacob en Johan, en je familie en vrienden. Een bijzondere dag, omdat je na vandaag altijd gewoon met alle mensen mee kunt in de Eucharistie, je hoort er weer een beetje meer bij. Hartelijk welkom ook aan de andere deelnemers aan deze viering. Misschien roept dit gebeuren bij ons herinneringen op aan onze eigen 1e communie. Dat is voor de meesten van ons al lang geleden. Door de deelname aan deze vieringen vormen wij een gemeenschap. Daarom worden vaak de woorden van Augustinus aangehaald, die zei: "Wordt wat je bent: het Lichaam van Christus." In Verbondenheid met hem zijn wij nl. één. Moge het in het dagelijkse doen waar worden.

Overweging.

Jacob en Johan, jullie hebben je goed voorbereid op je eerste communie. René Klaassen heeft jullie belangrijke dingen verteld over je leven. Ze staan in het welkomstlied. Dat zijn geen dingen om morgen te vergeten: daar ga je het hele leven mee door. Dat geldt ook voor de grote mensen, de volwassenen die hier zijn. Daarom wil ik ze nog eens herhalen voor de volwassenen. Luister maar of je ze herkent. En of ik iets vergeet.

Ja, beste mensen, we doen er goed aan van tijd tot tijd even na te denken over wat het is: mens zijn. Ik ga u voor in de bezinning.

Zo, Jan Zuiker, daar ben je dan. Als je voor de spiegel staat kun je jezelf zien, en tegen jezelf praten. Ik leef en heb een eigen naam. Dat is niet vanzelfsprekend, dat is eigenlijk heel wonderlijk. Zou ik er ook niet kunnen zijn? Waarom ben ik niet eeuwen geleden geboren, in een ander werelddeel? En waar kom ik vandaan? Ik ben niet als een meteoriet uit de hemel gevallen. Ik ben ook niet als een bloem of als onkruid uit de grond opgeschoten. Ik ben een geschenk, ik ben aan mijzelf geschonken. En die mij schonk moet wel heel goed zijn, want Hij/Zij gaf mij een hart dat verlangt naar goedheid, naar beminnen en bemind worden. En Hij/Zij moet wel heel intelligent zijn, wan Hij gaf mij een goed stel hersens om over mijzelf en mijn wereld na te denken. Ik ben er blij mee, en ik ben dankbaar.

En om mij heen zie ik veel andere mensen, allemaal aan zichzelf geschonken. En aan elkaar, want alleen kunnen wij niet leven. Wij mogen en kunnen samen een goede samenleving bouwen, waar vrede, vrijheid en gelijkwaardigheid heersen. Ieder van ons draagt daar verantwoordelijkheid voor. Dat is vaak moeilijk, maar we staan er niet alleen voor: God die ons deze roeping gaf helpt

ons daarbij. En maken wij daarbij fouten, wat onvermijdelijk is: Hij vergeeft het ons, als wij bereid zijn anderen ook te vergeven. Wij bidden vaak: 'vergeef ons onze schuld, zoals ook wij vergeven aan onze schuldenaren.'

Het leven kan soms zwaar zijn. Er gebeuren verdrietige dingen, soms zijn er harde tegenslagen. De verantwoordelijkheid, b.v. voor kinderen en hun toekomst, kan drukkend zijn. Je zou er soms de moed bij verliezen. Maar we mogen bedenken, dat God ons volgt op onze weg, vooral door mensen die ons bijstaan in moeilijke uren. Daar zijn wij toe geroepen, om als broers en zussen naar elkaar om te zien.

Wij delen met elkaar de ruimte, de tijd, de inspanningen om goed te leven 'Doet dit tot mijn gedachtenis' zei Jezus na het breken van het brood en het delen van beker.

Aandacht is een kostbare waarde. Aandacht voor elkaar. Ook herinnering aan onze jonge jaren, waarin we helemaal afhankelijk waren van anderen om te kunnen leven en ons te ontwikkelen.

Dankbaarheid voor wat we ontvingen. Dit kan ons verlangen versterken om op onze beurt voor anderen zorg te dragen, gewoon als burens of vrienden. Maar ook door een beroep. Of we nu dokter of verpleegkundige zijn, of winkelier, politieagent, kapper of stratenmaker, we zijn allemaal nodig voor een gezonde en veilige samenleving. En dat is wat God, onze Schepper en Behoeder, met ons bedoelde.

Daartoe worden wij geroepen, dat is onze levensbestemming. Jezus noemde dat het Rijk Gods op aarde. Als wij ons daarvoor inzetten heiligen wij de Naam van de Vader, volbrengen wij zijn Wil en bevorderen wij de komst van zijn Rijk. Wij bidden daar iedere dag voor, omdat we dat niet kunnen zonder de hulp van Hem die ons meer nabij is als wij ons kunnen voorstellen. Het is goed om daar van tijd tot tijd stil bij te staan, zoals we nu even hebben gedaan.

Nijmegen, 11-06-2017
assumptionist

pastor Jan Zuiker,